

כריתות כג: (תחילת הפרק) עד כד: (ש3 מהסוף)

ביאורי מושגים
 כל העומד ליזרק כזרוק דמי – ר' שמעון סבר שבמקרים מסויימים אנו מתייחסים אל פעולה פוטנציאלית שלא התבצעה כאילו התבצעה. (אצלנו בסוגיא ניסה רבא להסביר את דברי ר' יוסי המתיר לזרוק דם אשם תלוי בכך שכל העומד ליזרק כזרוק דמי. הגמרא דחתה זאת כיון שכלל זה נאמר רק כאשר דבר ראוי ליזרק כאן הדם לא ראוי ליזרק)

ר' יוסי סבר שכלי שרת מקדיש את הפסול ליקרב

מדוע יש הבדל בין אשם תלוי שנפסל אחרי השחיטה לאשם ודאי: ר"א: מדובר בשני תנאים, רבה: בתלוי מקדיש מתוך הספק, באשם ודאי - מדובר בהקדש טעות,

המשנה
אשם תלוי שנודע שלא צריך:
 לפני השחיטה: ר"מ – חולין גמורים, חכמים – ירעה עד שיסתאב, ר"א – יקרב, אחרי השחיטה: ת"ק – ישפך הדם והבשר יצא לבית השריפה, ר' יוסי – יקרב, אחרי הזריקה: הבשר יאכל.
אשם ודאי שנודע שלא צריך:
 לפני השחיטה: חולין גמורים אחרי השחיטה: יקבר. אחרי הזריקה: הבשר ישרף.
שור הנסקל שנודע שלא 'חטא':
 עד שנסקל: חולין, אחרי שנסקל: מותר בהנאה,
עגלה ערופה שנודע שלא צריך:
 עד שנערפה: חולין, אחרי שנערפה: תיקבר. (כיוון שמתחילה באה על ספק)

מדוע יש הבדל בין אשם ודאי שנפסל אחרי השחיטה לנפסל אחרי הזריקה: רבה: מדובר בשני תנאים, ר' אשי: אחרי זריקה זה נראה שקרבן שנפסל

'והוא לא ידע ונסלח לו' – אם נודע לו אחרי שנשלח לו (בזריקת הדם) - כשר

בנודע שחטא: חלוקים,
בנודע שלא חטא: חלוקים,
הפריש אשם נוסף לאחריות: מודה ר"מ שמתוך הספק מקדיש בכל מקרה,
הפריש בגלל עדים והוזמו עדים:
רב: חכמים מודים לר"מ כיוון שלא הקדיש מחמת הספק,
רבא: עדיין מחלוקת

טעם מח' ר' מאיר וחכמים:
 ר"מ: באשם תלוי אדם מקדיש רק על דעת זה שהוא חייב, חכמים: מתוך הספק הוא מקדיש בכל מקרה

מח' האמוראים מקבילה למח' תנאים. התנאים נחלקו האם יש לדמות אשם כזה למנחת סוטה, שיוצאת לחולין. במנחת סוטה כולם מודים שלא הוקדשה מחמת הספק, כיוון שתפקידה הוא לברר ולא לכפר.

הגמרא מקשה על ר"ל מכמה ברייתות. הגמרא מתרצת שני תירוצים:
 א. בחלק מהבריות מדובר בלשון שונה.
 ב. בבריתה שעסקה בעבד העבד לא זוכה בעצמו לגמרי כיוון שהבריתא סברה:
 1. המפקיר עבדו הוא עדיין מעוכב גט שחרור, המעוכב גט שחרור אוכל בתרומה.

ריש לקיש: הנותן מתנה לחברו. ואמר המקבל - אי אפשי בה – כל הקודם זכה בה

ר' יוחנן: שור הנסקל שהוזמו עדיו – כל המחזיק בו זכה (כיוון שהבעלים הפקירוהו).

רבא: הבעלים מפקירים רק כשהם לא יודעים שהעדים משקרים

